

ADMINISTRACIJOS ŽODIS

Beveik du mėnesiai praėjo nuo mokslo metų pradžios. Tikiusi, kad mūsų pirmokai jau nebeklaidžioja koridoriais. Stebiu ir vilioji, kad antrokai ir trečiokai kantriai mokosi. O ketvirtokai? Ketvirtokai kasdien nuosekliai ir motyvuotai ruošiasi vienam didžiausių gyvenimo išbandymų – brandos egzaminams.

Spalio priešpaskutinę savaitę kasmet minime gimnazijos vardadienį. Jo proga mokiniams noriu palinkėti toliau žengti pasirinktu keliu, ieškoti naujų galimybių įgyjant reikiamų žinių, įgūdžių, išnaudoti gimnazijos teikiamas galimybes. Mokytojams linkiu, kad Jūsų teikiamos žinios mokiniams bumerangu grįžtų atgal, kad Jūsų sunkus darbas duotų savo vaisius. Mokyklai - išlaikyti savo vertę, būti ta mokykla, kurią noriai rinkytųsi miesto bendruomenė.

Visiems patariu: skirkite laiko išsiaiškinti, kas Jūsų gyvenime kelia sąmyšį ir kaip jį suvaldyti.

Daugiau laiko skirkime sau: išjunkime kompiuterius, padėkite į šalį mobilius telefonus, susitikime su žmonėmis, kurie padeda augti, paimkite į rankas knygą. Šie paprasti pokyčiai gali padaryti Jūsų gyvenimą geresnį ir turtingesnį.

Gimnazijos direktorius Egidijus Samas

MOKSLO PASAULYJE

ŠIO NUMERIO AKIRATYJE

- GAMTOS MOKSLAI
- LIETUVIŲ KALBA
- KŪNO KULTŪRA

„Erdvėlaiviui...“ nuskridus

Rugsėjo mėnesį ne vieną dieną gimnazistų pamokos buvo papildytos dalyvavimu projekte „Erdvėlaivis – Žemė“. Dalyvavo 337 mokiniai ir 20 mokytojų, tai yra 66 proc. mokinių ir 37 proc. mokytojų.

Apie dalyvavimą projekte pasiteiravome biologijos mokytojos Virginijos Juknienės.
Interviu užrašė Artūras Ochrimenko (Ib klasė).

1. Kaip vertinate šių metų projekto paskaitas?

Šių metų paskaitos įdomesnės, nes buvo integruotos su praktinėmis užduotimis. Paskaitų pasirinkimas įvairesnis.

2. Kodėl buvo verta dalyvauti?

Gimnazistai gavo naujų žinių apie galimybes studijuoti Panevėžio Kolegijoje, apie specialybių poreikį darbo rinkoje. Susipažino su kineziterapeuta ir grožio terapijos specialybėmis, su masažų įvairove, jų technikomis, aromaterapija (kvapų poveikiu gydymui).

3. Ką išskirtumėte kaip inovatyviausią patirtį?

Mokiniai gavo praktinių patarimų, kuriuos galės panaudoti renkantis kosmetologijos priemones, kompleksškai taikomas individualias kineziterapijos programas. Taip pat iš klausė paskaitą apie eutanaziją, jos panaudojimo etiškumą.

4. Gal mokiniai jau pasinaudojo projekte įgytomis žiniomis, galimybėmis?

Mokiniai, biologijos pamokų metu aptaria projekte įgytas žinias. Susitarėme jau lapkričio mėnesį nuvykti į Kolegiją ir išklausti paskaitų apie masažo naudą taisyklingai laikysenai bei odos priežiūrai.

5. Ko tikėtės iš kitų metų projekto, kuris jau tampa tradiciniu?

Norėčiau, kad kitų metų projekte būtų galima panaudoti daugiau praktinių užduočių.

Rugsėjo 11 d. gimnazistai vyko į Kauną aplankyti Kauno technologijos universitetą, kuriame stebėjo pristatomus įrenginius, robotus bei visokiausius įdomius išradimus. Mokiniai galėjo ir klausti, ir bandyti – tik taip atsiranda nauji gebėjimai. Vėliau apžiūrėjo Kauno tvirtovės VII fortą, čia buvo galima išbandyti įvairias veiklas: nuo nusileidimo lynu iki nuostabą keliančio pieno šampano ragavimo. Neišdildomus įspūdžius pažintinėje kelionėje patyrę mokiniai sakę prisiminsią tai dar ilgai. „Nuo teorijos iki praktikos darbu – tai neįkainojama patirtis mums,“ – sako Audrius, Egidijus bei Dmitry (IIIc kl. mokiniai).

Tadas Kaunelis, IIIc klasė

Apie šio dalyko aktualijas kalba Lietuvių kalbos mokytojų metodikos grupės pirmininkė Eglė Noreikienė.

Gimtosios kalbos mokytojai mokslo metus pradėjo pamoka, skirta Mykolui Kleopui Oginskiui. Ši asmenybė, kuriai skirti 2015-ieji metai, yra įsimintina todėl, kad tai buvo XVIII – XIX a. pradžios istorijos legenda. „Įnešu Tėvynės labai savąją dalį – turtą, darbą ir gyvenimą,“ – tai Mykolo Kleopo Oginskio žodžiai, kuriais tarsi pasakoma, kokį santykį su Tėvyne jis turėjo. To reikia mokytis ir šiandieniniams gimnazistams, kurių aplinkoje irgi išgyvenama santykio su Tėvyne krizė.

Spalio mėnuo tradiciškai skirtas kūrybai ir apie kūrybą. Mėnesio pradžioje grupė trečiųjų vyko į pažintines literatūros pamokas Kaune. Lietuvių kalbos mokytoja Danguolė Smalinskienė pakvietė kurti pasaką apie savo miestą arba kitų žanrų prozos kūrinius ir taip dalyvauti tradiciniame „Prozos rudenėlyje“. Jai talkina kolegė lietuvių kalbos mokytoja Daina Rasalskienė. Lapkričio mėnesį gimnazijos bendruomenė bus kviečiama klausytis gimnazistų kūrybos. Jos pateikėme ir laikraščiai.

Pažintinės literatūros pamokos Kaune

Gražų spalio trečiadienį norintys keliauti ir pažinti savo kraštą vienuoliktokai važiuovome į Kauną. Ten vyko edukacinė programa, organizuota lietuvių kalbos mokytojų Danguolės Smalinskienės, Emilijos Gedraitienės ir Aušros Balčikonienės. Per savaitas tris pamokas aplankėme tris įžymias vietas: S.Nėries namą-muziejų, Maironio literatūrinį muziejų ir Pažaislio vienuolyną.

Pirmiausiai vykome į S.Nėries namą-muziejų. Ten mus pasitiko vedėja Irena, kuri supažindino su žymiosios poetės biografija. Sužinojome labai daug vertingos informacijos: kūrėja gimė Kiršų kaime, labai siekė būti madinga, skaitydavo daug žurnalų įvairiomis kalbomis, naudojo kosmetiką. Su mokslais gimnazijoje jai sekėsi prastai (ypatingai su matematika), bet puikiai mokėjo skaityti ir rašyti kūrinius. Tai tikra Lietuvos mylėtoja. Net mirti norėjo tik Lietuvoje, tačiau buvo išvežta gydytis į Maskvą. Pasiklausę gyvo poetės balso įrašų ir aktorės R. Staliliūnaitės skaitomų tekstų atsiveikino su Palemonu. Toliau keliavome į Pažaislio vienuolyną. Susitikome sesę Lidiją. Ji mums aprodė bažnyčią bei supažindino su jos bei vienuolyno istorija. Bažnyčios išorėje yra įrengtas saulės laikrodis. Pastato spalva tarsi būtų purvina, tačiau taip yra dėl pilko smiltainio. Sienos išpuoštos freskomis. Pagrindinės jų spalvos yra baroko simboliai: purpurinė raudona, jūrinė mėlyna, auksinė ir sodriai žalia. Sesė Lidija labai daug papasakojo apie baroką, o to mums prireiks ir literatūros, ir istorijos, ir dailės pamokose. Po to vykome į Maironio literatūros muziejų. Pirmiausiaėjome apžiūrėti Maironio buto senovinių rakandų, daiktų ir

sužinoti jų istoriją. Su mumis buvo nuostabi vedėja, kuri papasakojo labai įdomių dalykų. J. Mačiulis, pasivadinęs Maironiu, buvo kunigas, profesorius. Mėgdavo sėdėti su draugais, kalbėti įvairiausiomis temomis, tačiau negalėjo kalbėti viena tema, t. y. apie politiką. Jis politikos labai nemėgo. Maironis buvo visų mylimas bei gerbiamas žmogus. Jo atminimui pastatytas paminklas prie Kauno rotušės.

Grįžusi į gimnaziją, paklausinėjau dalyvavusiųjų edukacinėje kelionėje: kokie įspūdžiai, ką naujo sužinojo, kas buvo įsimintiniausia ir kodėl? Sulaukiau daug teigiamų pasisakymų. Gerdai iš trečios d klasės įspūdžiai buvo tik geri: sužinojo labai daug apie baroką. Jai įsimintiniausias buvo Maironio muziejus, nes edukacinė programa buvo labai įdomi. Juk teko ir patiems pabūti vedėjais. Darijai iš trečios c klasės taip pat buvo įdomu: pamatė baroko epochoje statytą vienuolyną, kuris dvelkia to meto prabanga, daugiau sužinojo apie simbolius, bruožus, taip pat apie didžiųjų poetų, tokių kaip: S.Nėries ir Maironio, asmeninį gyvenimą, pomėgius. Ir man labiausiai patiko Pažaislio vienuolynas – toks didingas kompleksas, nors ne visas restauruotas, todėl išlaikęs anų laikų žavesį. Sesei Lidijai pasakojant apie baroką šioje vietoje buvo lengva įsivaizduoti, kas turėjo kaip atrodyti vos atidarius vienuolyną. Tai vaizduotėje galėjau lyginti su šiuo dienu vaizdu.

Ernesta Lotužytė, III d klasė

KŪNO KULTŪRA

Ketvirtį metų tradiciškai ruduo būna ir sporto propagavimo laikas. Apie tai liudija kūno kultūros mokytoja Inga Charlampijevienė.

Spalio 1 dieną startavo tradiciniu tapęs sveikatinimo projektas „Ateik ketvirtadieniais“. Jo tikslas – stiprinti fizinio aktyvumo nuostatas, sveikatą, propaguoti tradicines ir netradicines sporto šakas. Pirmoji diena – masinis mylios bėgimas, kurio devizas „Džiaugiuosi, kad gyvenu aktyviai ir sveikai“. Smagu, kad prie „Minties“ bendruomenės prisijungė lopšelio – darželio „Puriena“ ugdytiniai ir auklėtojos, sveikuolių klubo „Atgaiva“ senjorai – bėgimo entuziastai su nenuilstančiu ir energija trykštančiu vadovu Kazimieru Ilginiu. Bėgime buvo grupė gimnazistų, kurie

rungtyniavo. Iš berniukų grupės nugalėjo Gvidas Paškevičius (Ic kl.), antroji vieta atiteko Džiugui Juškai (IIIb kl.), trečioji – Nedui Ratkevičiui (III d kl.). Merginų grupėje greičiausia pasirodė Gintarė Ivanauskaitė (III d kl.), antroji buvo Gabija Rimšaitė (Ia kl.), trečioji vieta atiteko Martynai Jankevičiūtei (Ia kl.). Nugalėtojai ir prizininkai buvo apdovanoti diplomais ir statulėlėmis, pastarąsias pagamino IIIc klasės gimnazistas Dmitrij Bazikalov, o darželinukai ir senjorai – dar ir raktų pakabukais su „Minties“ gimnazijos logotipu.

Interviu su kūno kultūros mokytojais Egidijumi Samu ir Milda Masilionyte iškart po Bėgimo.

Koks projekto „Ateik ketvirtadieniais“ siekis?

E. Samas: Ugdyti teigiamą požiūrį į sveiką gyvenimą.

M. Masilionytė: Gyventi sveikai ir tuo didžiuotis.

Kodėl pradedama nuo 1800 m. bėgimo?

E. Samas: Tai susiję su praėjusiais metais, kada mokykla šventė 25-metį, o anksčiau ji vadinosi 18 vidurinė, todėl ir yra 1800 metrų.

M. Masilionytė: Bėgimas – tokia rungtis, kuri skatina motyvaciją sportuoti, mes tuo norime išsiskirti..

Kaip projektą galima sieti su gimnazijos vizija?

E. Samas: Mums svarbus kiekvienas, norime, kad visi būtumėme sveiki.

M. Masilionytė: Tikimės, kad daugiau susidomės sportu, ne tik per varžybas bus pilna salė.

Ko palinkėtumėte pradendant projektą.

E. Samas: Judėti, judėti... Nors labiau mėgstu dviračių sportą, krepšinį, bet bėgimas irgi svarbu.

M. Masilionytė: Ištvėrėms, gerų emocijų, sveikatos.

Tai labai susiję su judėjimu.

Spalio 8 d. – Krepšinio diena, kurios metu buvo dvi rungtys: turnyras „Taikloji ranka“ (tritaškių metimo konkursas) ir turnyras 3x3. Čia į projektą įsijungė ir mikrorajono mokyklos: dalyvavo „Šaltinio“ ir A. Lipniūno progimnazijų sportininkai. Tritaškių metimo konkurso nugalėtoju tapo Algirdas Tarasevičius (IVa kl.), antroji vieta atiteko Edgarui Kirstukui (Ia kl.), trečiąja džiaugėsi Domas Amiauskas. Krepšinio turnyre 3x3 nugalėjo Edgardo komanda („Minties“ gimnazija), antroji vieta atiteko kaimynams lipniūniečiams, trečioji – „Šaltinio“ progimnazijos komandai.

Spalio 15 diena pavadinta Jėgos diena, vyko virvės traukimo varžybos. Susirinko didelis būrys aštuolių stebėti, pasidžiaugti. Čia buvo išskirtos dvi amžiaus grupės: I-II, III-IV klasių gimnazistų komandos. Jos buvo mišrios, sudarytos iš 3 merginų ir 5 vaikų. Įdomu, kad pirmokai pasiėgė savitai: Ia klasei atstovavo 7 merginos ir 1 vaikinai. Jie nė kiek nenusileido kitoms komandoms, netgi kėlė daugiau emocijų, ko ir siekiama sporte. Jėgos dienos prizais I-II klasių grupėje džiaugėsi III d klasė, o III-IV klasių grupėje – IIIc klasė. Šie renginiai rodo, kad ne aukšti sporto rezultatai svarbiausia, o bendruomeniškumas, noras tobulėti, bandyti.

PIRMOKŲ KRIKŠTYNOS

Gimnazijoje yra įprasta, kad naujakuriai visada be išimties pakrikštijami. Tokie kiekvienais metais būna pirmų klasių mokiniai. Dažniausiai jie vedžiojami po mokyklą kaip labirintą, jiems skiriamos užduotys bei prizai, teisingai jas išsprendus. Praėjusiais mokslo metais devintų klasių mokiniai turėjo mokyklos kiemelyje ieškoti paslėpto maišelio su užduotimi, tačiau paaiškėjo, kad jo ten net nebuvo. Vėliau, kiek prisimenu, visi sugūžėjome jį po mokykla esantį rūšį. Ten ketvirtokai mums demonstravo, kaip atrodo tikras ugnikalnio išsiveržimas, tik kiek mažesnis. Po to turėjome eiti į sporto salę gerai pasportuoti: atlikti atsipaudimus, pritūpimus, šokinėti tam tikrą atstumą įlindus į maišą ir pan. Mus krikštiję

ketvirtokai buvo apsirengę karinėmis uniformomis. Tai buvo gan įsimintinos krikštynos. Šiais mokslo metais pirmųjų klasių mokiniai buvo nuvesti į tamsią Požemių karalystę, kur turėjo paragauti ir pauostyti nuodų. Po to pirmokai stebėjo ugnikalnio išsiveržimą, o vėliau - dieviškosios ugnies galią. Jeigu pirmokai nenumiršta ir nesudega, tai jie yra tikri mintiečiai, juk apsišaukėliai sudegdavo. Pirmokai turėjo lapus, kur reikėjo pasirašyti. Požemių karalystės parašas buvo vaškas, užpiltas ant lapo popieriaus. Krikštynų popietės laikas pirmųjų klasių mokiniams paliko daug gerų įspūdžių, kurių jie galbūt nepamirš, jaus gimnazijos savastį, atsirems į prisiminimus, kai bus sunku.

Milda Lileikaitė, 11b klasė

PIRMOKŲ PRISISTATYMAI GIMNAZIJOS BENDRUOMENEI

1a

Džiaugiamės, kad mūsų klasė draugiška. Nė vieno neišskiriame. Esame tarsi draugiška šeima, kurioje visi skirtingi. Vieni pasižymi greitu mąstymu ir intelektu, todėl vieninteliai iš pirmokų, sudarę komandą, dalyvavome „Protų mūšyje“. Kiti greitai, turime tris rankininkes, todėl drašiai dalyvaujame sporto renginiuose. Esame azartiški: bent paskutinę rungtį per krikštynas įveikėme pirmieji. Taigi dabar sakome: esame „a“ – visko stipri pradžia. Tam pritaria mūsų auklėtoja Reda Ambrazaitienė. (Aušra Garšvaitė)

Esame tarsi draugiška šeima, kurioje visi skirtingi

1b

Visos klasės yra kažkuo išskirtinės. Visos turi savų teigiamų bei neigiamų bruožų, tad mes ne išimtis. Mūsų klasė bendrauja nuo pat pirmos dienos, nors, kaip ir visur, atsiranda nesutarimų, juk vis dėlto mes dvidešimt septyni, tad nuomonių irgi tiek pat. Ir jos visos savitos. Kaip ir sakiau, visi greitai atradome bendrų temų. Viskas prasidėjo nuo socialinių tinklų dar rugpjūty, o kai susitikome rugsėjį, buvo svarbi mums auklėtoja Jovita didžiuojamės, tad jei turime kokių klasių originali tuo, kad visi puikiai neišskiriame nė vieno klasės nario - sakoma, „vienas už visus, visi už vieną paklusniams, bet mes tikrai stengiamės ir darbai įrodysime, kad esame labai puiki klasė! (Klasės seniūnė Gabija Motiekaitytė)

Viskas prasidėjo nuo socialinių tinklų dar rugpjūty, o kai susitikome rugsėjį, buvo ne taip baisu naujoje vietoje

ne taip baisu naujoje vietoje. Aišku, labai Ivanauskienė. Mes ja labai džiaugiamės ir problemų, kreipiamės į ją. Manau, mūsų mokame surasti bendrus sprendimus. visi esame viena bendra komanda, kaip ". Nors mums ne visada išeina būti

1c

Galime teigti, kad esame gana vieninga klasė. Merginos, pasak berniukų, „proto bokštai“, „kietos“. Nors esame pagal dabartinę situaciją sportiškiausia klasė (Gvidas kroso bėgime - I vieta, Deimantas - 8 vieta, krepšinį laimėjome - I vieta buvo užtikrinta, virvės traukime - II vieta), bet ir iš pamokų bėgame mažiausiai (kol kas)- tuo džiaugiasi auklėtoja Nojolė Krivickienė. „Paukštukas“ pačiulbėjo, kad pretenduojame būti ir mokytojų numylėtiniai. Kaip toliau seksis?! (Sofija Krupenkinaitė, Fausta Kačerauskaitė)

Merginos, pasak berniukų, „proto bokštai“, „kietos“

1d

Mokausi 1d, klasėje mūsų yra 23 mokiniai. Turime nuostabią auklėtoja Mildą Masilionytę. Visi ne tik susirinkome iš skirtingų mokyklų, bet visi esame būrelius ir turime skirtingų drausmingi (kai kas sako, kad aiškinimų, ugdyti gebėjimus pagal savo projektuose. Dar noriu pridurti kad esame gimnazijos muziejuje, po viso to tapome mokslo metai čia bus mums visiems labai

Esame sužavėti krikštynomis, pilietiško pamoka gimnazijos muziejuje, po viso to tapome tikrais gimnazistais

saviti tiek išore, tiek vidumi. Visi lankome įvairius pomėgių. Per pamokas stengiamės būti 1d klasė gana triukšminga), klausyti mokytojų galimybes, atlikti namų darbus, dalyvauti sužavėti krikštynomis, pilietiško pamoka tikrais gimnazistais. Ir tikimės, kad ne tik šie įdomūs. (Dovilė Žukaitė)

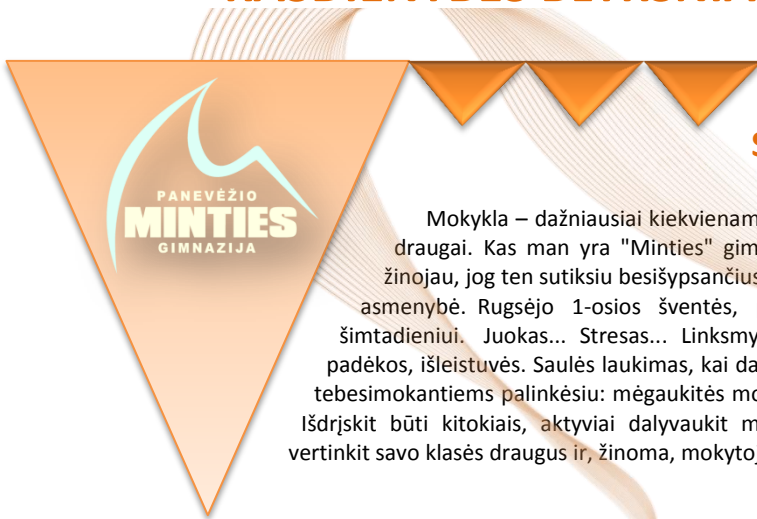

Pilietiškumo pamokos muziejuje

Spalio 19 diena buvo svarbi tiek pirmokams, tiek jaunesiems muziejininkams. Tą pirmadienį vyko projekto „Čia kiekvienas svarbus“ renginys muziejuje. Pirmokams buvo trumpai pristatyta mokyklos istorija, įdomesni jos momentai, atributika, leidiniai. Daugeliui buvo įdomi ekspozicijos dalis apie senąją mokyklą, ne vienas stebėjosi dailia prosenelių kaligrafija įvairių dalykų sąsiuvinuose, senaisiais vadovėliais. Kai kurie stebėjosi, kaip čia, buvusioje 18 vidurinėje mokykloje, vienu metu tilpo mokyti 1711 mokinių. Žvelgiantieji į ateitį nagrinėjo situacijos žemėlapi-saulę apie mūsų gimnaziją/mokyklą baigusiųjų mokslus. Po šios valandėlės muziejuje lauksime vizualaus I klasių pristatymo stenduose.

Emilija Tijūnonytė, jaunoji muziejininkė

***** KASDIENYBĖS BLYKSNIAI *****

Spalio mėnesį – gimnazijos vardadienis Svečiuose – buvę gimnazistai

Mokykla – dažniausiai kiekvienam iš mūsų tai namų darbai, kontroliniai, sėdėjimas po pamokų, draugai. Kas man yra "Minties" gimnazija? Tai ta vieta, kur kiekvieną dieną buvo gera eiti, nes žinojau, jog ten sutiksiu besišypsančius veidus – draugų ir mokytojų. Vieta, kur mokiausi ir augau kaip asmenybė. Rugsėjo 1-osios šventės, pertraukos, išdaigos, džiaugsmas gavus 10. Pasiruošimas šimtadieniui. Juokas... Stresas... Linksmybės. Paskutinis skambutis. Egzaminai ir... Atestatas, gėlės, padėkos, išleistuvės. Saulės laukimas, kai dangus apsiniaukęs. Visa tai ir dar daugiau man yra gimnazija! O tebesimokantiems palinkėsiu: mėgautis mokykliniu gyvenimu, semkitės žinių, net kai atrodo labai sunku. Išdrįskit būti kitokiais, aktyviai dalyvaokit mokykliniame gyvenime, nugalėkit savo baimes. Svarbiausia: vertinkit savo klasės draugus ir, žinoma, mokytojus, nes jie verti pagarbos.

Gytis Arbutavičius, XVII laidos abiturientas

SKAUTŲ PAGERBIMAS

Rugsėjo 11 d. gimnazijos skautai svečiavosi Lietuvos Respublikos Seime, kuriame vyko konferencija „Lietuvos skautija prieš ir po 20 metų“. Renginys buvo skirtas paminėti skautų organizacijos įkūrimo dvidešimtmetį. Pirmojoje konferencijos dalyje su jubiliejumi skautus sveikino daug įvairių žmonių: Ieva Žilinskienė (Lietuvos skautijos Vyriausioji skautininkė), Tomas Broga (Lietuvos skautijos Tarybos pirmininkas), Loreta Graužinienė (LR Seimo pirmininkė) ir daugelis kitų. Antrojoje dalyje skautai skaitė pranešimus apie savo veiklą bei istoriją. Buvo plačiai šnekama apie skautų judėjimą visame pasaulyje bei Lietuvos skautijos nuopelnus.

Taip pat pranešimą skaitė WOSM (World Organization of the Scout Movement) Europos regiono skautų komiteto narys Dr. Kevin Camilleri. Jis kalbėjo tema „Kelias į sėkmę“ ir atskleidė tai, ko reikia, kad skautai būtų vieningi. Taip pat girdėjome pranešimą, kurį tiesiogiai iš užjūrio perteikė LSS šimtmečio komiteto pirmininkas fil. v. s. Gintautas Taoras. Jis pasakojo apie lietuvius skautus, kurie garsino ir garsina Lietuvos vardą visame pasaulyje. Pasibaigus konferencijai vyko furšetas, kurio metu turėjome galimybę pasiklausti koncerto, pasikalbėti bei pasidalinti patirtimi su kitais skautais.

Iveta Gelžinytė, skautė

Kraujo donorai davė kraujo

Mūsų mokykla spalio 16 dieną dalyvavo akcijoje, kurią rengė Nacionalinis kraujo centras. Jo metu galintys ir norintys gimnazistai davė kraujo ir taip prisidėjo prie akcijos. Labai džiugu, kad norin-

čiųjų buvo tikrai nemažai, iš viso 48 mokiniai. Didžiąją dalį sudarė vaikinai, jų buvo 30, o merginų – 18. Donorai buvo maloniai nustebinti, jie gavo diplomus bei kitų malonių dovanėlių: kvietimą į kino filmą, juodojo šokolado, sulčių. Dėkojame tiems, kas pasiryžo ir palaikė šią gimnazijoje tradicinę akciją, juk paaukotas kraujas padės sergantiems žmonėms, o galbūt net išgelbės gyvybių. Tai pilietiško jaunimo elgsenos pavyzdys.

Viktorija Gaigalaitė, IVc klasė

Gimnazijos bibliotekoje nenuobodu

Kokį įspūdį susidarėte apie šių metų pirmokus kaip skaitytojus?

Tikrų skaitytojų, kurie laisvalaikio neįsivaizduoja be geros knygos, deja, yra mažai. Bet per knygų pristatymus jau pastebėjome vieną mergaitę, perskaičiusią daugumą mūsų reklamuojamų knygų. Supratome, kad ji tas knygas perskaitė kitose bibliotekose. Labai lauksime jos ir kitų pirmokų, ateinant pas mus.

Kaip gimnazijoje vyksta skaitymo konkursas „Knygų pelėda 2015“?

Šio konkurso I etapas vyksta rugsėjo-spalio mėnesiais. Konkursas yra respublikinis, vyksta skirtingose amžiaus grupėse, jame atstovaujame su I-II gimnazistų klasėmis. Visoms pirmoms klasėms buvo

rodomas vizualinis knygų pristatymas „Reikia draugą turėti...“ Apie šį pristatymą gimnazistas Tadas Kaunelis sukūrė filmuką. Taip pat šiam konkursui yra sukurtas filmukas, kuriame reklamuojamos naujos knygų serijos. Filmuką kūrė Marta Rulytė, jis yra paskelbtas internetinėje mokyklos svetainėje ir youtube.com. Be to, visi pirmokai ir antrokai matė naujų knygų pristatymą, kurį paruošė antrokė Veronika Palionytė, jai padėjo Milda Lileikaitė. Su keturiomis klasėmis yra pradėti ilgalaikio skaitymo projektai: „Paribio istorijos“, „Tik geriausios knygos virsta filmais“, „Kodėl svarbi draugystė?“, „Žmogaus pasirinkimo galimybės“.

Kas naujo yra bibliotekos lentynose?

Naujiena – lietuvių rašytojų knygos, kurios yra pernai Lietuvoje pirmą kartą paskelbto paauglių ir jaunimo literatūros konkurso nugalėtojos. Šiuo metu pristatome net keturiolika naujausių įvairių žanrų knygų.

Ko tikimės iš šių metų gimnazistų: projektų, akcijų, knygų pristatymų?

Tikimės gerų aptarimų, daug skaitymo ir susidomėjimo knygomis iš jau paminėtų keturių ilgalaikių projektų. Taip pat tikimės aktyvaus dalyvavimo ir parėmimo būsimoje bibliotekos akcijoje „Knygų kalėdos“. Laukiame ateinančių ne tik pasiimti knygas, bet ir tiesiog pabendrauti, pasibūti. Tikimės sulaukti dar daugiau pagalbinių ruošiant bibliotekos renginius.

*Bibliotekininkės D. Pūkienė ir M. Kabelienė
Interviu užrašė Gintarė Babaitytė, 3d kl. Gimnazistė*

„Protų mūšis“

Gimnazijoje vyko „Protų mūšis“, skirtas Europos vystomojo bendradarbiavimo metams. Taip tarsi tęsiama tradicija ugdyti pilietiškai brandžius gimnazistus. Anksčiau dalyvauta projektuose „Darbotvarkė 21“, „Darnaus vystymosi kompetencijų plėtotė“, todėl istorijos mokytojas Vaidotas Rulys ir informacinių technologijų mokytojos Inga Rulienė ir Rasa Žulienė vykdė Užsienio reikalų

ministerijos bei Ugdyimo ir plėtotės centro pasiūlyto respublikinio konkurso I etapą. Susikovė net 6 komandos, pasivadinusios šmaikščiais vardais: „Iš orelio“, „Grifų gūžta“, „Šaunusis septintukas“ ir panašiai. Deja, ne pavadinimų šmaikštumas, o žinios apie Europos Sąjungą, pasaulį, ekologiją ir Lietuvą lėmė, kad teisę vykti į finalą Vilniuje laimėjo „Skautų“ komanda. Palinkėjime sėkmės jiems Vilniuje, galbūt tada išlydėsime juos ir į Tartu mokslo centrą AHAA.

Visą konkursą stebėjusi mokytoja Emilija Gedraitienė

Kodėl medžiai meta lapus?

Kartą velnias nusprendė, kad jam būtų naudinga pavogti ir sau turėti šaltį. Jis nusliūkino į Dievo trobą ir paėmė ant lentynos padėtą šaltį. Dievas, sužinojęs apie vagystę, pasileido ieškoti velnio, o šis tuo metu tarėsi su medžiais, jog šie jį paslėptų savo įvairiaspalvių lapų tankmėje. Galiausiai visi medžiai sutiko priglausti velnią, išskyrus eglę, kuri pernelyg bijojo Dievo įtūžio. Velnias, rankose laikydamas šaltį, įsikabarojo į ąžuolą, mat šis buvo tvirčiausias, o likę girios medžiai suglaudė lapus taip, kad velnias būtų kuo mažiau pastebimas lapų mirgalyneje. Nors nekrutėdamas velnias medyje ištūpėjo visus tris vasaros

mėnesius, tačiau Dievas velnią galiausiai surado ir, nutempęs žemyn nuo šakos, atsiėmė šaltį iš nelabojo. Tada pasisukęs į medžius jiems tarė:

— Už tai, kad slėpėt nuo manęs šį vagį, kaskart prabėgus trims vasaros mėnesiams, numesite lapus ir liksite pliki iki pat vėlyvo pavasario, kad visi žinotų apie jūsų išdavystę.

Kaip šaltis pažadėjo, taip ir įvyko. Medžiai kiekvieną rudenį numeta lapus, kad negalėtų vėl paslėpti velnio, tik viena eglė, neišdavusi Dievo, ištisus metus lieka su savo gražiais spygliais.

Marta Rulytė, II b klasė

Kelionė

Ruduo – gražiausias metų laikas, nes medžių lapai nusidažo įvairiausiomis spalvomis: auksine, geltona, raudona. Bet ateina laikas, kai lapai palieka medžius ir jie lieka vieniši, nepastebimi, niūrūs. Tačiau lapai tai daro dėl kilnaus tikslo: kadangi medžiai nori keliauti, pažinti pasaulį, bet to padaryti negali, jie išleidžia savo mažuosius bičiulius į kelionę. Lapai leidžiasi nešami gaivaus, rudeniško vėjo – šitaip prasideda jų nuotykių, kurie tęsiasi iki pat žiemos. Šie

medžių draugužiai žino, kad netrukus patirs kažką nuostabaus, netikėto – taip ir atsitinka. Lapai - lengvi tarsi plunksnos, todėl apkeliauja begalę vietų, patiria galybę įdomių nuotykių. Bet visi geri dalykai kažkada baigiasi... Atėjus žiemai, lapų gyvybingumas po truputį blėsta, jie po truputį nyksta. Tačiau nėra to blogo, kas neišeitų į gera, – pavasarį lapai vėl pradeda savo kelionę iš naujo.

Eglė Morkūnaitė, II a klasė

Vėjo šokis

Žvarbus žiemos vakaras. Šalta... Kieme tamsu, namuose šviečia jaukūs šviestuvai, užpildantys tamsą, kurioje šeimos vakarienauja ir dalijasi dienos įspūdžiais. Aš vienas sėdžiu namuose ir spoksau pro langą, Mano namus gaubia tamsa ir ypatinga tyla.

Sėdėdamas ant palangės mąstau: kodėl taip šalta? Kodėl taip tamsu? Kodėl man liūdna? Klausimai vienas po kito lenda į galvą, tačiau stengiuosi nuvyti mintis ir žiūriu pro langą. Mieste, apačioje prie laiptinės, burzgia automobiliai sukeldami miesto šurmulį. Žmonės vaikšto, skuba, nes visi kažkur nori nueiti ir sušilti. Kai lauke taip tamsu, pasidaro dar šalčiau ir žmonės stengiasi pasiekti tokią vietą, kur yra jauku. Šaltis, tamsa, apskritai žiema mus veikia tiek išore, tiek vidumi. Ak, dar tas neklaužada vėjas, stengiasi palįsti po mūsų drabužiais ir sukelti šiurpuliuką. Vėjas blaškosi, šoka visur, kur tik gali, jis nejaučia nieko... Matau, kaip jis žaidžia su šiukšlėmis ant gatvės. Ir staiga žvilgsnis sustoja: vėjas pakelia vieną medžio lapą iš nežinia kur... Dabar juk žiema, ar ne?- klausiu savęs.

Mažas paprastas, tačiau labai gražus ir vis dar be galo spalvingas medžio lapelis šoka neklaužados vėjo vėtomas. Jie

taip tartum linksminasi, lyg niekas jiems netrukdytų ir aplinkui neegzistotų?! Suprantu - jie šoka ir džiaugiasi taip, lyg ką tik būtų atėjęs pavasaris. Vėjas vis labiau kelia lapelį į viršų, vis intensyviau su juo žaidžia ir šoka. Stebėdamas taip gražiai šokdinamą lapelį, pamiršau aplinkui viską: šaltį, tamsą, liūdesį. Rodos, jaučiuosi išsilaisvinęs iš rutinos ir pasinėręs į nerūpestingą šokį. Tai manyje pažadino emocijas, kurios šildė mano širdį, ir net pajutau, kaip darėsi šilčiau. Įdomu, koks čia šokis? Galbūt „Čia čia čia“, galbūt salsa, o gal emocingasis tango? Gal... Ne, manau, kad tango, nes sąlygiškai greitėja tempas, tačiau kartais staigiai sustoja, sakytum, pasidžiaugti akimirka... Tik staiga vėl pliūpsnis - vėjas pradeda blaškyti lapelį negražiai, negrabiai, lyg tas šiukšles ant šlapios ir purvinos gatvės, ir lapelis vis labiau artėja prie žemės... Vėjas, rodos, ruošiasi palikti lapelį ir nebesirūpinti juo... Spalvotasis lapelis staiga krinta... Vėjo nebėra... Rodos, viskas dar pasikeis. Staiga iš už kampo nušvinta mašinos žibintai ir... lapelis tampa niekieno neapastebima šiukšle. Jį suvažinėjo... Mane vėl apėmė tamsa ir šaltis...

Kasparas Rašimas, III d klasė

Dėkojame visiems, rašiusiems, kalbėjusiems, patarusiems, fotografavusiems. Rašykite, skelbkitės, kvieskitės į renginius. Mūsų nauja jaunųjų žurnalistų komanda pasirengusi bendradarbiauti.

Redaktorė lietuvių kalbos mokytoja Emilija Gedraitienė

Maketuotoja IT mokytoja Inga Rulienė

Gimnazijos adresas: Kniadiškių 40. Panevėžys, LT-37119. Laikraštį galima perskaityti ir internete:

<http://www.mintiesgimnazija.lt/index.php/laikrastis-pertrauka>